

Kindertorah

Eikev

בס"ד

Living Mitzvos

"Shalom Imma, I'm home!"

"Shalom, Chaim! How are you?"

"Hungry. What's for breakfast?"

"French toast and honey. *Bi'teavon* (have a good appetite). Chaim dear, may I ask you a personal question?"

"Yes, Imma."

"How did you get home from the *Beit HaKinesset* so quickly? You left the house less than half an hour ago. How did you manage to walk there, pray all of the *shacharis* (morning) prayers and walk back in such a short time?"

"That's easy Imma. I began praying while I was walking. I got there in the middle of the service, and I prayed super-speed to catch up. I left before the end, and finished my prayers while I was walking home."

"How can you have *kavannah* (proper concentration) when you pray like that?"

"Oh, I did not have any *kavannah*, Imma."

Chaim's mother's face falls. She looks very sad.

"Oy vey. What a tragedy."

"What happened Imma?"

"Something horrible. A loss of life."

"Oh no. More bad news. I don't know if I can take it. Was it anybody that I know?"

"No."

"Was it one of our leaders?"

"No. It was not even a person."

"Oh no. Don't tell me. Do we have a dead animal in our back yard?"

"No, Chaim."

"Are we infested with dead bugs in the cellar?"

"Thank G-d we're not."

"Please tell me Imma! I'm plotting! What was the loss of life?"

"Chaim, a mitzvah just died."

"What do you mean, Imma? How can a mitzvah die? Was it ever alive?"

"Let me explain, Chaim dear. The Arizal compares a mitzvah to a person. Just as a person has a *guf* (body) and a *neshama* (soul), so too, a mitzvah has a *guf* and a *neshama*. The *guf* of the mitzvah is the deed – the actions required to perform the mitzvah. The *neshama* of the mitzvah is the *kavannah*. Therefore, a mitzvah performed without *kavannah* is like a *guf* without a *neshama*. And, as we all know, a body without a soul is dead. Therefore..."

"A mitzvah performed without *kavannah* is dead."

"Exactly, Chaim. The Arizal darshens this from a verse in this week's parasha. "All of the mitzvah which I command you today, guard it..." (Devarim 8:1). "The entire mitzvah, *b'shelaymuso* (in its completeness), with its *kavannah* and its life force...In order that you shall live." This is *middah kineged middah* (measure for measure). Just as you put life into your mitzvot, so too, I (Hashem) will enrich your life."

"How?"

"With blessings in this world, and *schar* (reward) in the next world."

"I see what you mean, Imma. *Kavannah* changes the mitzvah from just a routine ritual into real live *Avodas* (Service to) Hashem. Let's begin eating, so I can make my blessings over the food with real *kavannah*."

"Here is your French toast, Chaim."

Chaim washes his hands, and makes the blessings with great kavannah.

"*Boruch attah Ad-noi, El-heyneu Melech haolam, hamotzi lechem min ha'aretz!*"
"Amen!"

Kinderlach . . .

There is nothing more beautiful than a vibrant, living mitzvah. A bracha said with full kavannah. A gift of charity given with a warm heart. Honor given to a parent with the utmost respect. Learning Torah with great effort and happiness. Praying with complete devotion. Settling a quarrel with your whole heart. Kinderlach, may all your mitzvot be full of life, and may they give you much reward and blessing.

Deep Happiness

"Chaim, you look so happy."

"I am happy, deep in my heart Avi."

"Wow! How did you achieve that, Chaim?"

"I had a challenging mitzvah to do today. It had many details, and took a lot of time and effort."

"How did it go?"

"I gave it my best effort, putting all of my strength into it and finished the mitzvah. I feel so fulfilled. I really accomplished something."

"You are living proof of the Ohr HaChaim's drasha on this week's parasha, Chaim."

"Really? What does he say, Avi?"

"The parasha begins with the word '*vi'hoya*' (it will be). The Ohr HaChaim quotes the Medrash Vayikra Rabba (11:7),

that *darshens* the word '*vi'hoya*' to mean '*simcha*' (happiness). Moshe Rabbeinu is telling us, in a very gentle way, that a person's heart is only happy when he does everything that Hashem commands him. When he puts his full effort into the Almighty's mitzvot, he is serving his Creator with all of his heart. This makes him truly happy."

"Just knowing that fact makes me feel happy."

"There is more. We see the same word '*vi'hoya*' at the beginning of the second paragraph of *Kriyas Shema* (Devarim 11:13). It also refers to the *simcha shel mitzvah* (happiness that comes from doing a mitzvah properly). The Torah goes on to list all of the *bracha* that Hashem showers upon a person who serves Him with *simcha*. On the other hand, if a person feels lacking in this area because he did his mitzvot half-heartedly, his sense of happiness is empty."

"Does the Ohr HaChaim explain why?"

"Yes, Chaim. He darshens the word '*eikev*' to mean 'at the end'. A person is happy when he does a mitzvah correctly because he knows that at the end of his days, he will not be embarrassed or punished when he stands before the King of Kings."

"That is wonderful, Avi. Does the Ohr HaChaim have other drashas?"

"Yes. The special mitzvah of Torah learning must be done *b'simcha*. There is an additional *simcha* that comes from learning Hashem's Torah. Knowing the great reward for this mitzvah brings a person tremendous *simcha*. The Zohar states that Hashem's greatest pleasure (so to speak) comes when Klal Yisrael is learning His Torah. When He is happy, the entire world rejoices."

"Fantastic!"

"The word '*eikev*' also refers to the heel – the lowest and most humble part of the body. When a person humbles himself, he will merit understanding the Torah's hidden secrets."

"May we all merit feeling true *simcha* from all of Hashem's mitzvot."

"Amen."

Kinderlach . . .

We recite Kriyas Shema twice each day. The second paragraph begins with the word "vi'hoya" which refers to simcha. Which simcha? The simcha that comes from putting your full effort into Hashem's mitzvot - especially Limud HaTorah (Torah learning). Every time you say Kriyas Shema kinderlach, remind yourself of the simcha shel mitzvah. Say Kriyas Shema with great simcha! Do all of your mitzvot with great simcha!

ההגדת לבנד

פרשת עקב

המילה. לימוד תורה במאמץ ובשמחה. תפילה בכוונה מלאה. סיום סכסוך בכל הלב. ילדים יקרים, יהי רצון שכל המצוות שלכם יהיו מלאי חיים, ויעניקו לכם שכר רב וברכה רבה.

שמחה ואושר

"חיים, אתה נראה כה מאושר!"
 "אני באמת מאושר, אושר גדול, אורי."
 "איך הגעת למצב כזה, חיים?"
 "היתה לי מצווה מאתגרת במיוחד היום, עם הרבה פרטים, והשקעתי בה הרבה זמן ומאמץ."
 "והאם הצלחת?"
 "עשיתי כמיטב יכולתי, השקעתי במצווה את כל כוחותי וסיימתי לעשותה. אני מרגיש סיפוק עצום. באמת הגשתי משהו היום."
 "אתה ההוכחה החיה של הדרשה של ה"אור החיים" על פרשת השבוע הזה, חיים."
 "באמת, מה הוא אומר, אורי?"

"הפרשה מתחילה במילה 'והיה'. האור החיים מצטט את מדרש ויקרא רבה (י"א, ז'), שאומר 'אין 'והיה' אלא [לשון] שמחה'. משה רבינו רומז לנו בעדינות שאדם יכול להיות שמח רק כשהוא עושה כל מה שה' אומר לו. כאשר הוא משקיע את מלוא כוחו בקיום מצוות הבורא. הוא עובד את ה' בכל לבבו. דבר זה מביא לאושר אמיתי."

"רק ידיעת העובדה הזו די בה כדי לשמח אותי."
 "ויש עוד. אנו מוצאים את המילה 'והיה' בתחילת הפרשה השנייה של קריאת שמע (דברים י"א, י"ג). וגם שם היא מתייחסת לשמחה של מצווה. התורה ממשיכה שם ומפרטת את כל הברכות שה' מרעיף על אדם שעובד אותו בשמחה. ומצד שני, אם אדם חש שחסר לו משהו בתחום זה, שהוא מקיים את המצוות לא בלב שלם, הרי גם תחושת האושר שלו פגומה."
 "האם האור החיים מסביר מדוע זה כך?"

ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם, המוציא לחם מן הארץ.

"כן חיים. הוא דורש את המילה 'עקב' כסופי'. האדם שמח כאשר הוא עושה מצווה כהלכתה מכיוון שהוא ידוע שבסופו ימיו הוא לא יתבייש או יענש כאשר יעמוד לפני מלך מלכי המלכים."
 "זה נהדר, אורי. האם האור החיים מביא עוד דרשות נפלאות כאלה?"
 "כן! יש לקיים את המצווה המיוחדת של תלמוד תורה בשמחה. יש שמחה נוספת שנובעת דווקא מלימוד תורת ה'. ידיעת השכר הגדול על מצווה זו מביאה את האדם לשמחה עצומה. הזוהר אומר שנחת הרוח הגדולה ביותר של ה' (כביכול) היא כאשר היהודים לומדים תורה. וכאשר הוא שמח, כל העולם שמח."
 "נהדר!"
 "המילה 'עקב' מתייחסת גם לעקב האדם – החלק הנמוך והעניו ביותר של הגוף. כאשר אדם מתנהג בענווה, הוא זוכה להבין סתרי תורה."
 "יהי רצון שנזכה כולנו לשמוח שמחה אמיתית במצוות ה'."
 "אמן."

מצוות מלאות חיות

"שלום אמא, הגעתי הביתה!"
 "שלום, חיים! מה שלומך?"
 "רעב. מה יש לארוחת בוקר?"
 "לחם מטוגן ודבש. בתאבו! חיים, יקירי, האם אני יכולה לשאול אותך שאלה אישית?"
 "כן, אמא."
 "איך חזרת מבית הכנסת כל כך מהר? יצאת מהבית לפני פחות מחצי שעה. כיצד הצלחת להגיע לשם, להתפלל את כל תפילת שחרית, ולחזור בזמן קצר כל כך?"
 "פשוט מאוד, אמא. התחלתי להתפלל עוד בדרך. הגעתי לשם באמצע התפילה, והתפללתי מהר-מהר כדי להשיג את שאר המתפללים. עזבתי לפני סוף התפילה, וסיימתי את התפילה בדרך הביתה."
 "אבל חיים, כיצד יכולת להתכוון בתפילה כהלכה אם התפללת כך?"

"אוי, אמא, לא היתה לי כל כוונה בתפילה."
 פניה של אמו של חיים נפלו. היא נראתה עצובה מאוד.

"אוי ואבוי. איזה אסון."
 "מה קרה, אמא?"
 "משהו נורא. אבדן חיים."
 "אוי, לא. עוד חדשות רעות. אינני יודע אם אוכל לסבול זאת. האם זה משהו שהכרת?"
 "לא."

"אחד מגדולי התורה?"
 "לא, לא מדובר באדם בכלל."
 "אוי, אל תגידי לי: יש לנו פגר של בעל חיים בחצר האחורית?"
 "לא, חיים."
 "האם מצאת בבית ג'וקים מתיים?"
 "ברוך ה', לא."
 "אז תגידי לי, אמא! אני מתפוצץ! מי מת?"
 "חיים, המצווה היא שמתה."
 "למה את מתכוונת, אמא? כיצד יכולה מצווה למות? האם היא פעם היתה בחיים?"

"תן לי להסביר, חיים יקירי. האריז"ל משווה בין מצווה לבן אדם. כשם שלבן אדם יש גוף ונשמה, כך גם למצווה יש גוף ונשמה. הגוף של המצווה היא המעשה עצמו – הפעולות שעושים כדי לקיים את המצווה. הנשמה של המצווה היא הכוונה. ולכן, מצווה שקיימו אותה בלי כוונה היא כמו גוף בלי נשמה. וכמו שכולנו יודעים, גוף בלי נשמה הוא גוף מת. ולכן..."

"מצווה שמקיימים אותה ללא כוונה היא מצווה מתה."
 "בדיוק, חיים. האריז"ל דורש זאת מפסוק בפרשת השבוע: 'כל המצווה אשר אנוכי מצווך היום תשמרון לעשות...' (דברים ח', א') – כל המצווה – בשלמותה, עם הכוונה ועם החיות שלה – 'למען תחיון'. זוהי מידה כנגד מידה: אם אתם תחדירו חיים למצוות שלכם, כך גם אני (ה'), אעשיר את חייכם."
 "כיצד?"

"בברכות בעולם הזה, ובשכר לעולם הבא."
 "אני מבין, אמא. הכוונה משנה את המצווה ממעשה שנעשה מהרגל לעבודת ה' חיה. בואי נתחיל לאכול, כדי שאוכל לברך על המזון בכוונה אמיתית."
 "נהנה הלחם המטוגן, חיים."

חיים נוטל את ידיו, ומברך את הברכות בכוונה רבה.

"ברוך אתה ה', אלקינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ!"
 "אמן!"

ילדים יקרים . . .

אנו אומרים קריאת שמע פעמיים ביום. הפרשה השנייה מתחילה במילה 'והיה' שמשמעותה שמחה. מהי שמחה? השמחה שחשים כאשר משקיעים את מלוא הכוחות במצוות ה' – ובמיוחד בלימוד תורה. בכל פעם שאתם אומרים קריאת שמע, הזכירו לעצמכם את העניין של שמחה של מצווה. אמרו קריאת שמע בשמחה גדולה! קיימו את כל המצוות בשמחה גדולה!

ילדים יקרים . . .

אין דבר יפה יותר מאשר מצווה מלאת חיים. ברכה שנאמרת במלוא הכוונה. צדקה הניתנת בחום. כיבוד הורים במלוא מובן